

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy ósmej dyrektywy (79/1072/[EWG])⁽¹⁾ i zasada neutralności podatkowej sprzeciwiają się/sprzeciwiały się obowiązywaniu przepisów państwa członkowskiego, które regulują/regulowały w świetle zasady pewności opodatkowania przesłanki warunkujące skorzystanie z prawa do zwrotu podatku od wartości dodanej, takie jak w niniejszej sprawie, przesłanka obejmująca dowód zapłaty podatku przez dostawców?

⁽¹⁾ Ósma dyrektywa Rady 79/1072/EWG z dnia 6 grudnia 1979 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych – warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju (Dz.U. L 331, s. 11).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 3 lutego 2016 r. – The Shirtmakers BV/Staatssecretaris van Financiën**(Sprawa C-59/16)**

(2016/C 145/25)

*Język postępowania: niderlandzki***Sąd odsyłający**

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca:* The Shirtmakers BV*Druga strona postępowania:* Staatssecretaris van Financiën**Pytanie prejudycjalne**

Czy art. 32 ust. 1 lit. e) pkt i) Wspólnotowego Kodeksu Celnego należy interpretować w ten sposób, że pod pojęciem „kosztów transportu” należy rozumieć kwoty, zafakturowane przez faktycznych przewoźników, także wtedy, gdy faktyczni przewoźnicy zafakturowali owe kwoty nie bezpośrednio nabywcy przywiezionych towarów, ale innemu podmiotowi gospodarczemu, który zawarł umowy przewozu na rzecz nabywcy przywiezionych towarów z faktycznymi przewoźnikami i w związku ze swoimi staraniami związanymi z organizacją przewozu zafakturował powyższe kwoty nabywcy?

Skarga wniesiona w dniu 3 lutego 2016 r. – Komisja Europejska/Rumunia**(Sprawa C-62/16)**

(2016/C 145/26)

*Język postępowania: rumuński***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Petrova, M. Heller i A. Biolan, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Rumunia**Żądania strony skarżącej**

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2012/33/UE⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając o tych środkach Komisji, Rumunia uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2 ust. 1 tej dyrektywy;